

Trots van de Achterhoek

VAN MEGCHELEN TOT...

NICO WISSING, VISIOENAIR EN GROENKUNSTENAAR

“Als ik een tuin ontwerp, ga ik naar die plek toe. Ik luister naar de mensen. Ik neem de tijd. Ga liggen om te voelen wat ik beleef. Kijk naar de stand van de zon, naar de zichtlijnen in de omgeving. Ik wil een gebouw de juiste groene jas geven.” Aan het woord is Nico Wissing. Als visioenair op het gebied van groen, ontwerpt deze Achterhoeker wereldwijd tuinen, voor particulieren, instellingen en bedrijven.

elektronica werkt, maar een slordige tuin heeft. Dat klopt niet. Die tuin moet net zo gedetailleerd verzorgd zijn als op de werkvloer ook noodzakelijk is.” Wissing constateert tot zijn tevredenheid steeds vaker dat in een eerder stadium rekening wordt gehouden met de omgeving: “In de jaren '80 werden we gevraagd om ‘er wat plantjes omheen te poten’. Nu worden we er al in de voorbereidingsfase bij betrokken.” Ondanks deze optimistische ontwikkeling, is Wissing ervan overtuigd dat er een wereld te winnen is: “Veel steden, industriegebieden en bedrijven zijn grijs. Bij de aanleg van nieuwe gebouwen of wegen wordt gekeken naar het goedkoopste, het makkelijkste. Ik verzet me tegen die standaardisering. Er wordt in Nederland per bouwtraject nog geen één procent aan groen uitgegeven, wereldwijd is dat zelfs slechts 0,4 procent. Dat is erg weinig. Wij maken veel gebruik van de natuur, maar geven er te weinig aan terug.”

VISIE

Opvallend is het kantoor waarin Wissing huist. Dit pand, dat in 1994 is gebouwd,

is geïntegreerd in de omgeving. Het wordt omringd door een prachtig landschap. Vanuit het kantoor bieden grote ramen een schitterend vergezicht; met aan de horizon een rij populieren. Het kantoor met zijn eigenzinnige architectuur en natuurlijke dak staat symbool voor de visie van Wissing. In deze visie staat het wezen van de natuur centraal. Wissing meent dat een tuin of een gebouw moet worden opgenomen in het geheel van de omgeving. Zijn werkwijze illustreert dat: “Ik gebruik al mijn zintuigen om een concept te bedenken. Ik luister naar mensen, bekijk de plek, voel de wind? Wat een mooie boom in de verte. Kan ik de lucht zien? Waar komt de zon op? Ik ervaar wat ik beleef en wat ik zou willen beleven. Als ik ergens geweest ben, weet ik precies wat ik wil. Langzaam maar zeker ontwikkelt zich een steeds sterker concept. Ik ben wel eigenwijs. Ik kan weinig concessies doen.” Wissing werkt in zijn tuinen enkel met natuurlijke materialen. Deze zijn in zijn ogen tijdlozer en duurzamer.

De visie van Wissing wordt gewaardeerd. Zijn tuinen zijn niet alleen in de

Achterhoek te vinden, maar tot ver over de grenzen. Recentelijk heeft Wissing ‘zijn’ tuinen gefotografeerd, gebundeld en gepubliceerd. Een stijlvol boek is het resultaat. Per project zijn diverse pagina's gereserveerd. Prachtige foto's bepalen de bladvulling. In de kantlijnen is achtergrondinformatie te vinden over de projecten en is bovendien het leven en de filosofie van Wissing beschreven. Een bijzondere uitgave, die via de website van Wissing Tuinen te bestellen is. Het boek is de aanleiding geweest om Wissing uit te nodigen voor een ontwerpwedstrijd in Singapore. Tuinontwerpers van over



de hele wereld krijgen de opdracht om de betonlook van deze stad een groenere uitstraling te geven. Het idee is dat daar een andere manier van denken ontstaat; een verandering in lifestyle. Wissing laat trots zijn 3D ontwerp zien: “Deze tuin is gemaakt op het dak van een wolkenkrabber. Daarin laat ik zien hoe een keuken, zonneplaats, tv-kamer en meditatiekamer sfeervol met elkaar kunnen worden geïntegreerd op 100 m2.” Voorbeelden van de kunst van Wissing in de Achterhoek zijn de kantoorruimte van Waterschap Rijn en IJssel te Zevenaar, Siemens in Bocholt en de tuin van zorginstelling St. Antonia te Terborg.



GROEN IN DE ACHTERHOEK

De Achterhoek is relatief groen. In de Regionaal Economische Structuurvisie II (RES II) is gebiedsbehoud als een van de speerpunten geformuleerd. Daarmee lijkt de aandacht voor natuur en groen in de regio veilig gesteld. Wissing heeft echter zijn twijfels: “Volgens mij verdwijnt er veel waardevol groen. Er wordt veel kostbaar gebied aangetast. Neem het Zelhemse Broek dat wordt opgeofferd voor woningen. Datzelfde gebeurt bij

de uitbreiding van industrieterreinen in de richting van natuurgebieden. Ik snap wel dat vooruitgang niet te stoppen is, maar geef daarbij meer ruimte aan de natuur. Neem natuurlijke elementen, zoals watergangen, hoogteverschillen, het bomenbestand en de bestaande wegstructuren als uitgangspunt. Zorg dat het gebouw één wordt met de omgeving, dan gaan we de goede kant op.” ■

